ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.' ΑΡΙΘ. 41.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.

Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΣΑΒΒΑΤΟΝ. | 8, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Κύριοι Διδάσκαλοι τῶν χωρίων.

Ὡς εἰς τὸν ἀρ. 37 τῆς «Σάλπιγγος» καὶ σχεδὸν εἰς κάθε ἀριθμὸν ἐκουπάνισα καὶ κουπανίζω τοὺς χωρικους, ὅτι αὐτοὶ πταίουν καὶ δὲν παρουσιάζετε καρποὺς τῶν ἔργων σας ὅσους πρέπει νὰ παρουσιάζητε, καὶ ἔλεγα ἐκεῖ ἕν πρὸς ἕν, τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα σᾶς παρεμβάλλουν, καὶ ὅταν τὰ ἀνεγινώσκατε ἐλέγετε «μάλιστα! ἔτσι εἶνε! σωστά! ἀξιόλογα!», ὀφείλω, διὰ νὰ φανῶ (τοὐλάχιστον) καὶ ὀλίγον δίκαιος, νὰ στρέψω διὰ μίαν στιγμὴν καὶ πρὸς ὑμᾶς τὸ κόπανόν μου. Θὰ εἴπω καὶ δι' ὑμᾶς τόσον ἀληθῆ ὅσον ἦσαν ἐκεῖνα τὰ πρὸς τοὺς χωρικούς· ἀλλ' ἆρά γε θὰ εἴπητε καὶ τώρα, «μάλιστα! ἔτσι εἶνε»; ἂς ἴδωμεν.

Τὰ περισσότερα σχεδὸν χωρία τῆς νήσου ἤρχισαν εὐτυχῶς νὰ ἐννοώσι τὰ καλὰ τῆς παιδείας, καὶ ὅτι τὰ γράμματα εἶνε ἀναγκαιότατα· ἐφρόντισαν δὲ ὅσον ἠδύναντο, καὶ ἄλλοι μὲν ἔκτισαν νέα σχολεῖα, ἄλλοι δὲ μετεποίησαν οἰκίας εἰς τοιαῦτα, καὶ ἔχωσι διδασκάλους εἰς τοὺς ὁποίους ἐμπιστεύονται τὰ τέκνα των, καὶ ἀναπαύονται ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ὅτι τὰ τέκνα των σπουδάζουν· μανθάνουν γράμματα· μορφόνωνται· καὶ εἶνε μὲν βέβαιον ὅτι ὁ χωρικὸς νομίζει ὅτι καὶ τὰ γράμματά του πρέπει νὰ μανθάνῃ τὸ παιδί του, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐργασίας του πρέπει νὰ κάμνῃ, καὶ ὅτι ἅμα ἀκούσῃ τὸ παιδί του νὰ τοῦ «διαβάζῃ σὰν τὸ νερὸν» τὸν «Ἀπόστολον» ἢ τὸ «Ψαλτῆρι» θεωρεῖ αὐτὸ ὅτι «ἐτέλειωσε τὰ γράμματα» πλέον καὶ διὰ τοῦτο ἀδιαφορεῖ ἂν τὸ ἀπασχολῇ εἰς τὰς ἐργασίας του, καὶ δὲν τὸ στέλλῃ τακτικὰ εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ δὲν πταίουν ἀρά γε εἰς τοῦτο καὶ οἱ διδάσκαλοι, τῶν ὁποίων ἡ ἱκανότης ἴσια ἴσια ἐδῶ πρέπει νὰ γνωρισθῇ, ὅταν φωτίσῃ τὸν χωρικὸν καὶ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ τί θὰ πῇ γράμματα;

Οἱ διδάσκαλοι τῶν χωρίων ἔχουσι χρέη καὶ καθήκοντα πολὺ μεγαλείτερα ἀπὸ τὰ τῶν διδασκάλων τῶν πόλεων, διότι ὁ διδάσκαλος τῶν χωρίων ὀφείλει νὰ διδάσκῃ περισσότερον τοὺς γονεῖς παρὰ τὰ τέκνα· ὀφείλει νὰ ἐμφυτεύσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν γονέων διὰ καταλλήλου τρόπου τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα· νὰ παριστᾷ εἰς αὐτοὺς ζωηρῶς τὴν ἀθλίαν ζωὴν καὶ τὴν ζοφερὰν εἰκόνα τοῦ ἀγραμμάτου, προσέχων νὰ μὴ διασαλεύσῃ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ χωρικοῦ, διότι τότε ἀπώλετο τὸ πᾶν· νὰ γίνηται ὁ ἴδιος ἄξιον παράδειγμα τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, διὰ νὰ ἀκούωνται οἱ λόγοι του εὐαρέστως καὶ νὰ καρποφορῶσιν αἱ συμβουλαί του, καὶ ἐν γένει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἐκλήθη νὰ μορφώσῃ κοινωνίαν ὡς ἀπαιτεῖ αὐτὴν ἡ θρησκεία καὶ ἡ πατρίς. Τοιοῦτος νομίζομεν πρέπει νὰ ἦνε ὁ διδάσκαλος εἰς τὰ χωρία· πᾶς δὲ μὴ τοιοῦτος, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἀκόμη ὅτι διδάσκει καλῶς τὰ γράμματα, ἀλλὰ ξηρὰ ἄνευ μορφώσεως διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς διαπλάσεως, προτιμότερον νὰ λείπῃ, διότι ἀντὶ ὠφελείας, μεγάλης βλάβης γίνεται πρόξενος· διότι ὡς γνωστὸν, ὁ σκοπὸς τῶν γραμμάτων δὲν εἶνε νὰ μάθῃ κανεὶς νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ ὀρθῶς μόνον, ἀλλ' εἶνε ἡ μόρφωσις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας.

Ἀλλ' ἆρά γε οἱ ἐν τοῖς χωρίοις διδάσκαλοι φροντίζουν δι' αὐτὰ ὅλα, ἢ τὸν μισθὸν μόνον περιμένουν, καὶ ἀδιάφορον ἂν τὸν λαμβάνουν δικαίως ἢ ἀδίκως;

Δυστυχῶς εἰς τὰ περισσότερα χωρία εἶνε διδάσκαλοι, πκιδία τινὰ τελειόφυτα καὶ μὴ τῶν ἐν Κύπρῳ γυμνασίων, τινὰ τῶν ὁποίων ἐξερχόμενα αἰφνης τῶν ἐπιτηρήσεων τῶν γονέων των, ἀδυνατοῦσιν ἴσως καὶ ἑαυτοὺς ὡς δεῖ νὰ ρυθμίσωσι, τὸ δὲ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν σέβη τῶν χωρικῶν προσπορίζουσιν αὐτοῖς τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν οἴησιν, ἂν δὲν τὴν εἶχον πρὶν, προσπαθοῦσιν εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἀποδείξωσι τὴν ὑπέροχον ἀξίαν των ἐνώπιον τῶν χωρικῶν ὑφ' ὧν τρέφονται, περιφρονοῦσιν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐμπαίζουσιν αἰσχρῶς, διὰ νὰ δείξουν δὲ τὴν σοφίαν των (sic) ἀδιαφοροῦσι περὶ τὰ θρησκευτικὰ, λαλοῦσιν ἐπίτηδες δημοσίᾳ μετὰ μεγίστης ψυχρότητος περὶ παντὸς ἱεροῦ, φέρονται μὲ τὸν πλέον βάναυσον τρόπον πρὸς τοὺς χωρικοὺς ἂν τινες αὐτῶν σφάλωσιν εἴς τι, καὶ ἐν γένει προσπαθοῦν νὰ κάμωσι τοὺς χωρικοὺς κατωτέρους ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν, ἐκεῖνοι δὲ νὰ φαίνωνται ὅτι δὲν ἐπλάσθησαν ἀπὸ χῶμα ὡς ἐκεῖνοι οἱ βάρβαροι καὶ ἀμαθεῖς χωρικοί, ἀλλ' ἀπὸ σιμιδάλλι.

Ὁ χωρικὸς εἰς τοιαύτην περίστασιν σιωπᾷ ἐπί τινα καιρὸν, ἀλλ' ὅταν ἡ κατάστασις αὐτὴ φθάσῃ εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον, τότε τολμᾷ εἴς καὶ τὸν ἀποτείνῃ μίαν οἱανδήποτε προσβολὴν· τε-

τέλεσται πιά· τὴν ἐπιοῦσαν θὰ τοῦ βρεθῶσι 4, τὴν ἄλλην 24, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν γύρευε δάσκαλον· τί ἔγεινεν; ἔφυγε διὰ νυκτός· τότε οἱ χωρικοὶ «ἄς πᾷ 'ς τ' ἀνάθεμα—λέγουν—ποῦ τὸν τζαιρὸν ποῦλθε 'δῶ μέσα χαΐρν δὲν εἴδαμεν· εἶντα θέλομεν καλὲ τους δασκάλους ἐμεῖς; κλ. κλ.» καὶ γίνονται οἱ κύριοι διδάσκαλοί μας ἀφορμὴ νὰ μισήσουν καὶ οἱ χωρικοὶ τὰ γράμματα· ἰδού τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον κάμνουν.

Μὰ θὰ μὲ πῆτε δὲν ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις; ὑπάρχουν, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶνε ἐ ξ ῃ ρ η μ έ ν α ι αἱ ἐξαιρέσεις μας. Ὑπάγετε εἰς χωρία εἰς τὰ ὁποῖα ἐχρημάτισε κανένα χρόνον δάσκαλος,—καὶ ὑπάρχουν πολλὰ τοιαῦτα, διότι οἱ κύριοι σοφοί μας εἶνε ἀνάγκη κ ά θ ε χ ρ ό νο ν ν' ἀ λ λ ά σ σ ο υ ν ἀ έ ρ α—καὶ ἐρωτήσατε διατί ἔφυγεν ὁ δάσκαλος; καὶ θὰ μάθετε χάλια, ὄχι μόνον τοιαῦτα τὰ ὁποῖα γράφω, ἀλλὰ καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν γράφονται.

—Καλά, θὰ μὲ πῆτε, τοὐλάχιστον εἰς τὰ γράμματα πῶς τὰ πηγαίνουν ἔστω καὶ ἕν μόνον ἔτος οἱ τοιοῦτοι διδάσκαλοι; —καὶ χρειάζεται ἐρώτησις διὰ τοῦτο; τί θὰ κάμῃ ἕνας δάσκαλος ἕνα χρόνον; μήπως δύναται νὰ κάμῃ θαύματα; ἄς τὸν ἄφινναν οἱ ἀθλιοι χωρικοὶ (διότι πάντοτε κεῖνοι πταίουν) νὰ κάμῃ 2—3 ἔτη καὶ τότε νὰ δῇς; ἰδού ἡ ἀπάντησις· καὶ εἶνε σωστή· καὶ ἐπειδὴ εἶνε σωστή, ἀναγκη, περισσότερον τῶν 2 ἐτῶν τοὐλάχιστον νὰ μὴ κάμνῃ ἕκαστος διδάσκαλος εἰς ἕν χωρίον· καὶ τοῦτο εἶνε σωστόν, καὶ ἐπιμελῶς φυλάττεται ὑπὸ πολλῶν . . . .

Τοιαῦτα τὰ παιγνίδια τὰ ὁποῖα παίζονται εἰς τὰ πλεῖστα τῆς νήσου μέρη, καὶ παρέρχονται οἱ χρόνοι ἄνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας, διότι οὔτε τοὺς ἱκανοὺς διδασκάλους δυνάμεθα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ γνωρίσωμεν, οὔτε καμμία ὠφέλεια εἰς τοὺς παῖδας γίνεται.

Ἂς ρίψωμεν τώρα βλέμμα καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους διδασκάλους οἱ ὁποῖοι κ α τ ώ ρ θ ω σ α ν νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὰς θέσεις των 4—5 καὶ 6 ἔτη.

Ὁ ἱ κ α ν ὸ ς διδάσκαλος ὁ ἐκτελῶν μετὰ ζήλου τὰ καθήκοντά του, ὁ τὴν ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν του εἰλικρινῶς ἐπιδιώκων, μετὰ πενταετῆ τὸ πολὺ διδασκαλίαν εἰς μέρος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρχεν ἄλλοτε διδάσκαλος, ὀφείλει νὰ εὕρῃ παραδομένην τεχνολογικῶς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Γενναδίου ὅλην, ἐκτὸς τοῦ Ἐτυμολογικοῦ, ἀλλ' ἐ ν γ ν ώ σ ε ι, καὶ ὄχι νὰ ἀναγκάζῃ τοὺς μαθητὰς νὰ τὴν ἀποστηθίζωσι μόνον σὰν παπαγάλοι καὶ τίποτε ἄλλο, ὡς τοῦτο δυστυχῶς οἱ περισσότεροι κάμνουσι, ἀναλόγως δὲ καὶ τὰ ἄλλα μαθήματα ἤτοι Γεωγραφίαν, Κατήχησιν, Ἀριθμητικὴν κτλ.

Δυστυχῶς ὅμως εὑρίσκονται διδάσκαλοι, οἵτινες καὶ μετὰ τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν διδασκαλίαν, εἰς χωρία μάλιστα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε καὶ πρὶν διδάσκαλος, δὲν ἠξιώθησαν νὰ διδάξωσι τὴν Γραμματικὴν ὅλην, στέλλωσι δὲ μαθητὰς διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῶν πόλεων, οἵτινες δὲν γνωρίζουν εἰσέτι τεχνολογικῶς οὐδὲ τὴν πρώτην σχεδὸν κλίσιν, ἐνῷ πρὸς τοῦτο δύο μόνον ἔτη ἤρκουν.

Ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαιότατον νὰ τὸ εἴπωμεν τοῦτο διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ βάλωμεν ὑπ' ὄψινμας, ὡς πατριῶται, ὡς δημοσιογράφοι, καὶ πρὸ πάντων ὡς σατυρογράφοι· διὰ τοῦτο ἐλπίζω νὰ τύχω τῆς συγγνώμης τῶν διδασκάλων ἐκείνων (ἂν τυχὸν εὑρίσκονται) οἵτινες ηὐτύχησαν συνεχοῦς διδασκαλίας καὶ ἀνέδειξαν οἵους ἔπρεπε καρπούς. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ γίνηται αὐστηροτέρα ἐξέλεγξις περί τε τοῦ ποιοῦ τῶν διδασκάλων ὅταν οὗτοι στέλλωνται εἰς τὰ χωρία, καὶ ἂν ἐκτελῶσιν ὡς πρέπει τὰ καθήκοντά των, διότι χοβοῦμαι πολύ, καὶ τὸν φόβον μου τὸν ὑποστηρίζουν πολλὰ π ρ ά γ μ α τ α ὅτι τὰ χρήματα ἐξοδεύονται μάτην. Πικρὰ ἡ ἀλήθεια· καὶ φίλοι μου οἱ πλεῖστοι διδάσκαλοι· πλὴν «φίλος μὲν ὁ Πλάτων φιλτάτη δὲ ἡ Ἀλήθεια». Θὰ ἐπανέλθωμεν ὅμως μὲ ἄλλην γλῶσσαν εἰς τοῦτο, καὶ ἔστω εἰς γνῶσιν π ο λ λ ῶ ν.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην περὶ τὴν 8 π. μ. ἀπηγχονίσθη ὁ ἐξ Ἀγγαστίνας Ὀθωμανὸς καμηλιλάτης ἐκεῖνος ὁ φονεύσας ἄλλον Ὀθωμανὸν, διότι τὸν ἐχαιρέτησεν Ἑλληνιστί. Πῶς συνέβη ὁ φόνος οὗτος, ἐγράψομεν εἰς τὸν ἀρ. 22 τῆς «Σάλπιγγος». Οἱ συγγενεῖς τοῦ φονέως δὲν ἔπαυσαν παρακαλοῦντες καὶ τηλεγραφικῶς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἁρμοστὴν νὰ μεταβάλῃ τὴν θανατικὴν ποινὴν εἰς δεσμά, ἀλλ' ἀπάντησιν ἐλάμβανον ὅτι δὲν δύναται ἐκεῖνος ν' ἀναμιγθῇ εἰς τὰ τῶν δικαστηρίων, καὶ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ τοιοῦτόν τι. Ὁ φονεὺς ἔχασε τὸν ὕπνον πρὸ 5, ὡς λέγουν ἡμερῶν, τὸ δὲ ὡραῖον, ὡς λέγουν, πρόσωπόν του ἐφαίνετο φλογισμένον. Καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ τοῦ φρουρίου μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ὁδὸν, ἐζήτει συγχώρησιν ἀπὸ τῶν παριόντων. Λυπηρὸν τῷ ὄντι ἡ θανατικὴ ποινὴ ἔστω καὶ κατὰ κακούργων ἐλδιδομένη, ἀλλ' ἰδού ὅτι καὶ κατόπιν συνεχῶν ἀπαγχονίσεων δὲν παύουν οἱ φόνοι. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἀπηγχονίσθησαν, ὡς λέγεται, καὶ οἱ εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα καταδικασθέντες εἰς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Θὰ γράφω ὑμῖν ἐκ τῆς πρωτευούσης πολλὰ πράγματα καὶ πρόσεχε νὰ τὰ δημοσιεύῃς ὅλα, διότι ἡ πρωτεύουσα ἦτο, εἶνε καὶ θὰ ἦνε τὸ κέντρον τῆς νήσου, ἐκτὸς ἐὰν φυσική τις διατάραξις διαχωρίσῃ τὴν πατρίδα τῆς Ἀφροδίτης εἰς δύο, ὅπως διεχώρισεν αὐτὴν ἄλλοτε ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἴσως τῆς Συρίας, κατὰ τοὺς φυσιολόγους, οἵτινες δὲν εἶδον βεβαίως τίποτε, ἀλλ' ἔχοντες, φαίνεται, τὸν Ἅγιον Γεώργιον καβαλλάρην καὶ λάμποντα πλησίον των, ἀρέσκονται νὰ διέρχωνται τὸν χρόνον των ἐν εἰκασίαις καὶ νὰ μελετῶσι τὴν φύσιν, ὡς λέγουσιν, ὡσεὶ ἡ φύσις νὰ ἦτο ἀλφαβητάριον. Λοιπὸν θὰ γράφω ὑμῖν πολλὰ πράγματα, τόσον πολλά, ὥστε νὰ ἰσοδυναμῶσι τῷ μηδενί, καὶ ἐάν τινες τῶν συνδρομητῶν σας δὲν ἔχωσι καλὸν τὸν στόμαχον, ὅπως τὰ χωνεύωσι, τοῖς συμβουλεύω νὰ πάρωσιν ἓν κ ε ρ α σ ὼ ἢ μίαν ὄ λ γ α ν, ἢ ἓν π ι κ ρ ὸ ν, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν χωνευτικώτατα. Ἀλλ' ἐδῶ τὸ κ ε ρ α σ ὼ, ἡ ὄ λ γ α καὶ τὸ π ι κ ρ ὸ ν εὑρηνται παρὰ τοῖς κυρίοις Χριστοφίδῃ καὶ Παύλῳ, πωλούμενα εἰς τὴν συγκαταβατικὴν τιμὴν τοῦ ἡμίσεως σελινίου· ἐν Λεμησσῷ ὁπόσα πωλοῦνται παρὰ ταῖς ὡραίαις καὶ μαγευτικαῖς ἆρά γε ζυθοπώλεσιν; Ἡμεῖς οἱ ἐν Λευκωσίᾳ, δηλ. ἡμεῖς αἱ δύο προνομιοῦχοι δωδεκάδες, οἵτινες φοιτῶμεν τακτικῶς εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ ε ρ α σ ὼ καὶ τῶν π ι κ ρ ῶ ν, ζηλεύομεν, νὴ τὸν Δία, ὑμᾶς τοὺς παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου οἰκοῦντας μακάρους, οἵτινες ἐκτὸς τῶν νυμφῶν σας, ἐὰν εἴχατε καὶ τὸ πιλάφι μᾶς καὶ τὸν καφέν μας καὶ τὸν χαλουβάν μας, ἡ Λεμησσὸς θὰ μετεβάλλετο εἰς κῆπον τῆς Ἐδέμ, κατὰ τὴν Βηκονσφήλδειον ἔκφρασιν, καὶ οἱ ἄνθρωποί της εἰς ἡμιθέους. Ἴδατε τὴν Λάρνακα. Οἱ Ἄγγλοι τὸν πόδα τ ρῶτον ἐν Λάρνακι ἐπάτησαν. Εὐθὺς δὲ ὡς ἐκ θαύματος καὶ οἶκοι νεόκτιστοι ἐφάνησαν, καὶ νύμφαι μειδιῶσαι, καὶ συρμοί, καὶ μπακλαβᾶς. Ἓξ δ' ἔτη ἤρκεσαν, ὅπως ἡ Λάρναξ μεταβληθῇ εἰς πτερόεσσαν ὄρνιν καὶ ἀναβῇ εἰς τοὺς αἰθέρας. Ἡ Λεμησσὸς θὰ τὴν ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ Λευκωσία δὲν θὰ μείνῃ μόνη ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Κύπρος μεταβληθήσεται εἰς παράδεισον, ἀλλὰ παράδεισον πτερόεντα, κ ι ν η τ ὸ ν, καθὼς τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς Κύπρου, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, καθὼς μερικοὶ τῶν ναζιράδων καὶ μουρίδων, οἵτινες ὡς χελιδόνες ἀπέπτησαν εἰς ἄλλα κλίματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ψύχους καὶ τῶν καταιγίδων ἐν Κύπρῳ.

Καὶ πῶς ὄχι ; Ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καὶ ἐξημερωμένην Κυβέρνησίν μας δὲν προοδεύομεν ἐν πᾶσιν ; Ἐὰν δὲ ἀποτίνωμεν ἐτησίως εἰς φόρους ἑκατοστὺν λιρῶν περισσότερον ἢ ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, δὲν εἶνε δίκαιον ἆρά γε νὰ πράττωμεν τοῦτο, ἀφοῦ ἐν πᾶσι προοδεύομεν ; Οἱ πτωχοὶ πατέρες μας, ἐπὶ παραδείγματι, ὧν οἱ περισσότεροι οὐδὲ λαπνὸν οὐδέποτε ἐκάπνισαν, ποῦ εἶδον ἢ ἐγνώρισαν τὴν ὄλγαν ἢ τὸ κεράσῳ, τὰ ζυθοπωλεῖα καὶ τὰς ζυθοπώλιδας; Ποῦ ἐφαντάζοντο νομοθετικὸν σῶμα καὶ ἐλευθερίαν, ἐνδεδυμένην ὡς χορεύτριαν καὶ ὁμιλοῦσαν τρεῖς διαφόρους γλώσσας ; Ἦτο ἆρά γε δυνατὸν νὰ φαντασθῶσι τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον ἰσότητα, ἣτὴν ἀρχίζουσαν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων λιρῶν καὶ καταλήγουσαν μέχρι τῶν πεντήκοντα γροσίων ; Ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῶσι τὴν ὑφισταμένην σήμερον ἀδελφότητα, τὴν ἀδελφοποιήσασαν τὸν κύνα καὶ τὴν γαλὴν, τὴν ἔριφον καὶ τὸν λύκον; Πιστεύετε, φίλε Σαλπιγκτά, ὅτι ἡ ἐν πᾶσι πρόοδος ἡμῶν ἔφθασεν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο σημεῖον, ὥστε ἐλησμονήσαμεν πλέον καὶ ποῦ ἐγεννήθημεν καὶ ποῖοι μᾶς ἐγέννησαν ; Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα τῆς κατοχῆς ἔτη, ὅταν ἠρχίσαμεν τὴν ἀνάβασιν, μερικοὶ ἐξ ἡμῶν διεμαρτυρήθησαν καὶ οἱ ἀνόητοι ἔσχον τὸ θάρρος νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἐπιθυμίαν, ὅτι ἔπρεπεν ἀντὶ νὰ ἀναβῶσι, νὰ κατέλθωσι πρὸς τοὺς ἀδελφούς των. Ἀλλὰ σήμερον τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Τοὺς ἀδελφοὺς ἀφήκαμεν μακρὰν, καὶ ἀναβαίνομεν, ἀναβαίνομεν ὡς τὸν Ἴκαρον. Ἀφοῦ ἔχομεν νομοθετικὸν σῶμα, ἀφοῦ ἔχομεν ἀγγλικὰ δικαστήρια, ἀφοῦ οἱ υἱοί μας μανθάνουσι τὸ yes, ἀφοῦ ἔχομεν τοῦτο, ἀφοῦ ἔχομεν τοῦτο, ἀφοῦ ἔχομεν ἐκεῖνο, ὁποῖος τολμᾷ πλέον νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν του, ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν ὁποίων ἐχύθη ἄλλοτε τόσον αἷμα καὶ ἐγένοντο τοσαῦται θυσίαι ; Ἀλλ' ἐὰν πάθωμεν ὅ,τι ἔπαθε καὶ ὁ Ἴκαρος ; Οὔφ! φωνάζουσιν οἱ μὲν· οὔφ ! φωνάζουσιν οἱ δὲ· Καλά. Κἀγὼ φωνάζω οὔφ ! ἀλλά . . . ἀλλά . . . Ἀνόητος ἐγεννήθηκα καὶ ἀνόητος θ' ἀποθάνω. Προχθὲς ἦτο ἡ δίκη τοῦ Γόρδωνος καὶ τοῦ Κρόκερ. Ἦλθον δικηγόροι μὲ μπερρῦκες τρεῖς. Ὁ εἷς ἐζήτει τὴν τροποποίησιν τῆς ἀγωγῆς, ὁ ἄλλος δὲν τὴν ἐδέχετο. Ἀλλ' ὑπερίσχυσεν ὁ πρῶτος. Ἤλλαξαν καὶ οἱ δικασταί. Ὁ τῆς Λευκωσίας ἀπῆλθεν εἰς Λάρνακα καὶ ὁ τῆς Λάρνακος ἦλθεν εἰς Λευκωσίαν. Διατί ; Αἴ! ὑπάρχουσι πολλὰ τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζομεν, καὶ καλλίτερα νὰ μὴ τὰ γνωρίζωμεν. Πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα. Τοῦτο διδάσκουσιν ἡμῖν οἱ νέοι μας κύριοι καὶ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ μάθωμεν. Τῇ δευτέρᾳ ἤλλαξαν οἱ Ἐγγλέζοι καὶ τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου. Συνεδρίαζον πρωτοδίκως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐφετείου. Διατί ; Διότι . . . διότι ἴσως οἱ περίεργοι ἐγχώριοι ἦσαν πολλοὶ καὶ ὑπῆρχον μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ μάθωσι. Περὶ τῆς πολυθρυλήτου ταύτης ὑποθέσεως θὰ γράψω ὑμῖν τὰ δέοντα διὰ τοῦ προσεχοῦς.

Λευκωσία

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὑπάρχουν μερικὰ σκούρα κεφάλια τὰ ὁποῖα ἀφοῦ εἶδαν ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» γράφει καμιὰν φορὰν μὲ γλῶσσαν ποῦ τὴν καταλάβουν, νομίζουν ὅτι τοὺς παρουσιάσθη ἡ εὐτυχισμένη ἐποχὴ νὰ δείξουν κ' ἐκεῖνοι ὅτι ξεύρουν τὸν «ἄμπακον καὶ τὸ ψαλτῆρι» καὶ νὰ ἁπλώσουν τὴν σοφίαν των, καὶ μᾶς στέλλουν κἄτι σάλια μίξες, τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ ξεύρομεν ὅτι ἀκόμη δὲν ἐσκληρίνθη τόσον ὁ στόμαχος τῶν ἀναγνωστῶν μας ὥστε νὰ μὴ ταράττεται ὅταν τ' ἀναγινώσκωσι, δὲν τὰ κατακαχωρίζομεν, καὶ κακοφαίνεται εἰς τοὺς εὐγενεῖς μας τούτους. Ἔχομεν ἕνα μάλιστα, ὁ ὁποῖος, ἐπειδὴ δὲν ἐπράξαμεν ὡς θέλει, νὰ εὐχαριστηθῇ ἐκεῖνος κι' ἀδιάφορον ἂν ἀηδιάσωσιν οἱ ἄλλοι, συμβουλεύει συνδρομητάς μας νὰ μὴ μᾶς πληρώσωσι τὴν συνδρομήν των, καὶ μᾶς τὸ μηνᾷ κιόλας· ἀλλ' ἡμεῖς τοῦ λέγομεν ἔτσι δημοσίως ὅτι τὸ κεφάλι του θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς λυδία λίθος· ὅσα κεφάλια συμφωνήσουν μὲ τὸ δικόν του, ἂς μᾶς λείψῃ ἡ συνδρομή των. Πιστεύω νὰ σᾶς δημοσιεύσω κανὲν κομμάτι τῶν σοφιῶν του διὰ νὰ ἐννοήσητε ἀπὸ ποῖον κεφάλι βγέννουν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸ εἴπωμεν τώρα :

—Ἔ κυρὰ κυρά μου στάσου, κἄτι ἔχω νὰ σοῦ πῶ·

—Μέσ' ς' τὸν δρόμον φίλτατέ μου, πῶς εἶν' τοῦτο δυνατόν ;

—Ναὶ μὰ δὲν μπορῶ· θὰ σκάσω, ἂς ἐμβοῦμεν μέσα δῶ.

Καὶ οἱ φίλοι μας ἐμβαίνουν, 's ἕνα σπῆτι κεῖ πικάτω, ἀδιάφορον ποιοῦ ἦτο· τὴν ἀγάπην των θὰ ποῦσι, καὶ ν' ἀνοίξουν τὴν καρδιάν των, κι' ὅποιος θέλει ἂς ἀκούσῃ. Μὰ ἐκεῖ ποῦ τὰ ἐλέγαν, νἄσου καὶ τὸν οἰκοκύρην· «βρὲ τί θέλετ' ἐδῶ μέσα ;—τὴν ἀγάπην μας θὰ ποῦμεν φίλε φιλοσοφικά·—βρὲ τὸ σπῆτι μου ἐμένα, εἶνε γιὰ τοὺς φιλοσόφους ; ἔγεινε γιὰ ταῖς ἀγάπαις, καὶ τὰ πάθη τῶν καρδιῶν σας ; ἔξω γρήγορ' ἀπὸ δῶ». Καὶ ἁρπάσσει ἕνα ξύλον, ποῦ τοὺς ἔκαμε καὶ βγῆκαν, σὰν ποντίκια ποῦ τὴν τρύπαν. Τότε λέγ' ὁ ἥρωάς μας· «τοῦτ' οἱ ἄνθρωποι εἶνε κτήνη· ἡ καρδιά των εἶνε ξύλον· πῶς θὰ δυνηθοῦν νὰ νοιώσουν τί θὰ πῇ καρδιᾶς ἀγάπη, τί θὰ πῇ καρδίας ἔρως, καὶ καρδιᾶς ἀναβρασμός ; οὔτε τὸν Σαιξπῆρον εἶδον, οὔτε Βίκτωρα Οὐγώ· πῶς θὰ ἐννοήσουν ὅτι σὰν αὐτοὺς εἶμαι κι' ἐγώ, διὰ νὰ μὲ ἐκτιμήσουν καὶ ν' ἀννοίγουν κάθε σπῆτι, νὰ μὲ δέχωνται νὰ λέγω, τῆς μου καρδιᾶς τὸν καμόν ; πᾶμεν φίλη· πᾶμεν τώρα, καὶ ἐς ἄλλοτε· ὡς βλέπεις, ἡ φιλοσοφί' ἐχάθη, ποῦ τὸν κόσμον τὸν ἀχρεῖον· ἔρως ἔλειψε· θὰ σβύσουν, κ' ἡ Σελήνη κ' οἱ ἀστέρες, ἄμ' ἡμεῖς οἱ δυό μας φίλη, λείψωμεν ἀπὸ τὸν κόσμον. *

Λάρνακι τῇ 15 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγκτά.

Σπουδαία ἀνακάλυψις.

Ἀνύψωσις ἀνύψωσις τῆς κλεψιᾶς εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον, γιὰ νὰ εὑρῇ δουλειὰν ἡ ἀστυνομία, ὅπως ζητῇ ὁ κυνηγὸς κυνῆγι, ὁ παπᾶς μνημόσυνα καὶ ὁ δικηγόρος δίκας, ἔτσι καὶ ἡ ἀστυνομία μας ζητεῖ δουλειὰν καὶ μάλιστα ἂν προκόψῃ, θὰ πιάσῃ καὶ δέκα λίρας πουτζίσι· Μωρὲ μπράβο Κυρὰ ἀστυνομία, ἐμπρὸς Κ. ἡ δέκα πότζινες ἀξίζουν μὲ τὴν σημερινὴν σκατοπαραδιάν.

Ἀνεφάνησαν δεκατισταί, ἀποδεκατοῦντες τὴν δεκάτην, ἄνευ χαρτοφυλακίου, ἄνευ πιττακίου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐθεωρήθησαν ὡς μὴ τίμιοι δεκατισταί· μαντεύσατε ἐκεῖνον ἔδωκε ζωὴν, ἄδειαν, διαταγὴν, σπέρμα νὰ γεννηθῶσιν οἱ τοιούτου εἴδους δεκατισταί· περιμείνατε ἀκόμη ὀλίγον νὰ μᾶς ἔλθῃ ὁ νέος Καζαμίας, ἴσως τὸ γράφει μέσα· ἀλλὰ τί Καζαμίαν ἀδελφὲ, γιατὶ νὰ χολοσκάζετε κυρτερούντες τὸν Καζαμίαν, δὲν πιστεύω νὰ ἐλησμονήσατε τὴν κοινὴν παροιμίαν "Τὸ ψάρι ποῦ τὴν κεφαλὴν βρωμεῖ καὶ κατὰ τὸν δάσκαλον ποῦ κάθεσαι ἔτσι γράμματα μανθάνεις''. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ κακὸν ἐφάνη μὲ βαθείαις ταῖς ρίζες, ἐλᾶτε σεῖς οἱ δυνατοὶ καὶ μὲ τὰ δυνατά σας μέσα, νὰ τὸ ξεριζώσωμεν μιᾶν καὶ ἔξω. Ν' ἀλλάξητε τὸ σύστημα τῆς δεκάτης, νὰ γλυτώσητε σεῖς οἱ ἄρχοντες ποῦ ταῖς κλεψιαις, οἱ γεωργοὶ ποῦ ταῖς σκουτοῦρες καὶ τὸ πτωχὸν ταμεῖόν μας, ποῦ ταῖς μεγάλαις μισθοδοσίαις. Τὸ καϋμένον τὸ Νομοθετικὸν ἀπὸ πέρσι σᾶν νὰ πῆρεν μυρωδιὰν ὅτι παννὶ βρωμᾷ, καὶ ἐφώναζεν εἰς τὴν βουλὴν ν' ἀλλαχθῇ τὸ σύστημα τῆς Δεκάτης, ἀλλὰ ποιὸς τοῦ ἔβαλε φτί, Τζέκκερε τώρα σοηλλοκούμπαρε, ἂς τά βρῇ κεφαλή σου.

Διάλογος δύο Οἰκογενειαρχῶν,

Εὐτυχὶ καὶ Σολομοῦ.

Σ. Καλημέρα Μάπτρο Εὐτυχί.

Ε. Καλημέρα Μάστρο Σολομώ.

Σ. Τί ἔχεις Μάστρο Εὐτυχὶ καὶ εἶσαι συλλογισμένος ;

Ε. Εἶμαι συλλογισμένος ; ὄχι ἀδελφὲ εἶμαι νὰ χάσω τὰ μυαλά μου· καὶ ἀντὶ Εὐτυχὶ ποδῶ καὶ νὰ πάῃ νὰ μοῦ φωνάζῃς Δυστυχῆ γιατὶ ἔγινα 70 γρονῶν ἄνθρωπος καὶ

ἔτσι μασκαραλῆκκι ἔν το πάθα ποτέ μου. Νὰ δώσω μάστρο Σολομὼ 35 μιάλια νὰ πάρω 40 ὀκάδ. σιτάρι, καὶ ἔπειτα νὰ μοῦ γυρεύουν 70 μιάλια γιὰ νὰ μοῦ δώσουν 40 ὀκ. κάρβουνα; καὶ ποῦ νὰ εὕρω τὰ 70 μιάλια γιέ μου; Ἐρώτησα ἕνα καρβουνάρην, γιατὶ τ' ἀκριβῶσαν τόσον, καὶ μοῦ εἶπε, δὲν ἠξεύρεις φαίνεται πόσον μιρὶ μᾶς πέρνει ὁ πελατιές σας σήμερον καὶ γι' αὐτὸ μὲ ἐρωτᾶς. Ἔφριξα μάστρο Σολομὼ γιὰ τὸν νέον πετεινὸν τοῦ Δημαρχείου ποῦ νὰ τὸ πάρῃ ἡ εὐχοῦλλά μου ἡ ἀξινάστραφη, γιατί ἔγινεν αἰτία νὰ μείνω ἀμαγείρευτος.

Τὸ πεπρωμένον.

Ἡ Κύπρος πρέπει νὰ μεταμορφωθῇ εἰς Ἀραπιὰν γιατὶ ἔτσι τὸ θέλουν οἱ Δημοκυβερνῆται, οἵτινες μᾶς παρήγγειλαν καὶ ζυγίζωμεν τὰς βάλας βαμβακίων μὲ "Ρότολα". Ἄκουῦς ἀδελφέ ρότολα· ἐζητήθη ἡ λέξις ρότολα εἰς ὅλα τὰ λεξικὰ τοῦ κόσμου, καὶ ποῦ νὰ τὴν εὕρῃς, παρὰ στὸ στόμα τοῦ καντατζῆ κομπαστικῶς ἀπαντῶντος, ὅτι εἶνε ἡ ἀράπικη ὀκκᾶ. Τότε ἐτραβήσαμεν τὰ γένεια μας, καὶ εἴπαμεν ἀπὸ Ζουλοῦδες ποῦ μᾶς ἔκαμε τὸ Δημαρχεῖον μὲ τοὺς δημοτικοὺς φόρους του, τώρα θέλει νὰ μᾶς κάμῃ καὶ "Ἀλλαϊσέλμακ". χά χά χά. Θέλεις δὲν θέλεις Χριστέ μου πνπούτζα μπότσινα θὰ φορήσῃς. Ἀφοῦ ἐχαθῆκαν τὰ καντάργια καὶ παλάντζες κατηντήσαμεν στὰ ρότολα. Μὴ χειρότερα.

Κάζα νόβα.

Κύριοι προεστῶτες (μὲ προστελλίναις) μιᾶς πυλυπληθοῦς κωμοπόλεως.

Δὲν αἰσχύνεσθε, ἀναίσχυντοι παντοίοις τρόποις [εἰς τινας μόνον γνωστοὺς] ἐμποδίζοντες τὴν τῶν γραμμάτων διάδοσιν εἰς τὰ δύστηνα τέκνα τῆς κωμοπόλεώς σας, ἅτινα τοσοῦτον ἔχουσι τὸν πόθον νὰ γευθῶσι παιδείας, ὥστε ἐννοήσαντα, φαίνεται, τὸν δολιώτατόν σας σκοπόν, καταρῶνται καὶ ἐσαεὶ θὰ κατηρῶνται ὑμῶν, παντὶ σθένει προσπαθοῦντων νὰ ἀναχαιτίσητε τὸν πρὸς τὰ γράμματα ἔνθερμον ζῆλον αὐτῶν δι' ὅλως ἰδιοτελεῖς σκοποὺς, οἵτινες δὲν λανθάνουσιν εὐτυχῶς πάντας ὡς ἐσφαλμένως νομίζετε; Οὐδὲν ἄλλο δύναταί τις νὰ σᾶς ἀποκαλέσῃ εἰμὴ φωτοσβέστας καὶ τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης κοινότητος ὑλετῆρας, διότι αἱ πράξεις σας, καίτοι τεχνηέντως περιεκαλύφθησαν ὑπὸ χρυσώδους τινὸς χροιᾶς εἰς τρόπον ὥστε προκειμένου περὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν ν' ἀπατῶνται οἱ μὴ τυχόντες εὐκαιρίας νὰ ἐξετάσωσιν αὐτὰς ἐκ τοῦ πλησίον, φέρουσιν ἐν ἑαυταῖς σατανικὴν ἀσχημίαν, καὶ ἡ ἀσχημία αὕτη λανθάνει τινὰς μόνον τῶν μακρὰν ὑμῶν τυγχανόντων, οἵτινες οὐ μόναν ἐσφαλμένην περὶ ὑμῶν ἰδέαν ἐσχημάτισαν, ἀλλὰ καὶ ἀγνοοῦσιν ἔτι, ὅτι τὸ διάφραγμα, ὅπερ ὑφίσταται μεταξὺ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν συνεγχωρίων σας, ὑφ' ὑμῶν κακοβούλως ἐτέθη· ἐπειδὴ δὲ κατὰ συνέπειαν ἀγνοοῦσι καὶ τὸν σκοπὸν ἐφ' ᾧ τοσοῦτον τὰ γράμματα ἀπεστράφητε, ὥστε καὶ διὰ ροπάλων κινδυνεύετε νὰ τὰ καταδιώξητε, καθῆκον ἀπαραίτητον θεωρῶ ἐν συντόμῳ νὰ ἐκθέσω αὐτὸν, ὅπως πασίδηλον καταστῇ, ὁποῖον αἴσθημα φιλοπατρίας ἐν ὑμῖν ἐνοικεῖ καὶ εἰς ποῖον σημεῖον φιλομουσίας ἐφθάσατε.

Παρὰ πᾶσαν ὑμῶν προσδοκίαν ἀνεκαλύφθη, Κύριοι, ὅτι παντὶ σθένει πειρᾶσθε νὰ θέσητε τέρμα, εἰ δυνατὸν, εἰς τὴν πρὸς τὰ γράμματα τάσιν τῶν τλημόνων συγκωμοπολιτῶν σας ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπωφελῆσθε τὴν ἀμάθειάν των καὶ οὕτω νὰ αἰσχροκερδῆτε παρ' αὐτῶν (ὡς ἀνέκαθεν τοῦτο ποιεῖτε] οὐδόλως ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀξιόποινος αὕτη πρᾶξις σας καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι λανθάνει πάντας τοὺς θνητοὺς, εἶνε γνωστὴ εἰς τὸ ἀθάνατον καὶ ὑπέρτατον ἐκεῖνο διορατικὸν ὄν, ὅπερ λεπτομερῶς γινώσκει οὐ μόνον τὰς πράξεις ἑνὸς ἑκάστου, ἀλλὰ καὶ τοὺς μυστηριοδεστάτους αὐτοῦ διαλογισμούς.

Ἀναλογίσθητε ὄθεν, πρὸς θεοῦ, ὅτι βαρυτάτην τὴν εὐθύνην φέρετε ἐνώπιον τοῦ ἀδωσωπήτου καὶ ἀδεκάστου ἐκείνου κριτοῦ, μάθετε, ὅτι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον δέον νὰ θυσιάζηται ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ καὶ ἀρκέσθητε πλέον εἰς ὅ,τι μέχρι τοῦ νῦν ἐν ἀδικίαις ἐκερδήσατε παρὰ τῶν ταλάντων ἐκείνων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐξ ἀνάγκης ὑποχείριοί σας, οὕτως εἰπεῖν, κατέστησαν καὶ τῶν ὁποίων αἱ νυχθημερὸν καθ' ὑμῶν ἀναπεμπόμεναι ἀραὶ δὲν θέλουσι ποσῶς ἀποβῆ ὅλως κεναί. Ἐν τέλει ἔστω εἰς γνῶσίν σας, ὅτι ἂν τὰ παρόντα δὲν ἰσχύσωσι νὰ ἐπενέγκωσιν ὑμῖν μικράν τινα διόρθωσιν, θὰ περιστῶμεν ἐξ ἅπαντος εἰς ἀνάγκην νὰ ἄρωμεν τὸν περικαλύπτοντά μας πέπλον, ὅπως αἱ ἀνεκλάλητοι ὑμῶν ἀσχημίαι ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν κόσμον καὶ διατρανωθῇ, ὅτι σεῖς ἀνθρωπόμορφα κτήνη, σκοπεῖσθε ν' ἀποκτηνώσητε ὁλόκληρον κοινωνίαν, ἧς ἡ ἐκπαίδευσις τὰ βέλτιστα ὑπισχνεῖται τῇ φιλῃ ἡμῖν πατρίδι.

Γρονθοκόπανον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. Γρ. 140
Κρασία νέα τὸ γομάρ. 50—125
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκὰ 1 καὶ 30
Σταφίδα μαύρη 35]40
σταφίδια ξηρὰ 1. 5)40
Χαρούπια τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ. 85 εἰς τὰς ἀποθήκας

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.
ἡ κριθὴ ,, [16 ὀκ.] 11—12.
κρέας βοδινὸν ἡ ὀκὰ γρ. 10—11
,, προβατίσιον ,, 11—12
λάδι νέον ἡ λίτρα ,, 16—17

Λύσις τοῦ 38. αἰνίγματος

ἄπιστος—πιστὸς—ἰστὸς

Λυτῆρες οἱ Κ. Ν. Γ. Μαληκίδης καὶ Γ. Κάρταλις ἐν Λεμησσῷ.

Λύσις τοῦ 39 αἰνίγματος.

μηρὸς—Ὅμηρος

Λυτῆρες οἱ Κ. Π. Χ. Μοδινὸς καὶ Χ. Θ. Ἀράπης ἐν Λεμησσῷ.

Αἴνιγμα 40.

Τοῦ ὅλου μου εἶν' εὔκολος
ὦ φίλε μου ἡ λύσις,
διότι χαμερπέστερον
δὲν ἔπλασεν ἡ φύσις.
Ἀλλὰ τῶν δύο πρώτων μου
μελῶν ἀνάγκην ἔχεις·
κ' ἄνευ τῶν τελευταίων μου
νὰ ζήσῃς δὲν ἀντέχεις.

Λεμησσός. Ε. Κ. Δ.

Λύσις τοῦ ε'. προβλήματος

(Τὸ α' βαλάντιον εἶχεν 80 γρ. καὶ τὰ ϛ'. 112.)

Λυτῆρες οἱ Κ. Σ. Λοβαρίδης καὶ Π. Χ. Μοδινὸς ἐν Λεμησσῷ.

Πρόβλημα στ'.

Ὑπάρχει ἓν παιγνίδιον ὀνομαζόμενον "Ζαντρίκιον" τὸ ὁποῖον διαιρεῖται εἰς 64 τετράγωνα· τὸ παιγνίδιον τοῦτο τὸ ἐφεῦρε κάποιος Ζαντρίκιος· τόσον δὲ ἤρεσεν εἰς τὸν Βασιλέα ὥστε εἶπεν εἰς τὸν Ζαντρίκιον νὰ ζητήσῃ ὅ,τι θέλει καὶ θὰ σοῦ τὸ δώσῃ· ὁ Ζαντρίκιος ὅμως δὲν ἠθέλησε τίποτε, παρὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα κόκκον σίτου διὰ τὸ πρῶτον τετράγωνον, δύο διὰ τὸ δεύτερον, τέσσαρας διὰ τὸ τρίτον καὶ οὕτω καθεξῆς νὰ διπλασιάζωνται οἱ κόκκοι εἰς κάθε τετράγωνον ἕως οὗ τελειώσουν καὶ τὰ 64 τετράγωνα τοῦ παιγνιδίου. Πόσον λοιπὸν σιτάρι ὤφειλε νὰ δώσῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν Ζαντρίκιον, καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ μετριάσῃ τὴν ἀπαίτησίν του;

Κωνστ. Αἰμιλίδης.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.